

PARAULES DE VIDA

Pentecosta

En acabar les festes de Pasqua celebrem la solemnitat de la Pentecosta. Estem davant la culminació del temps joïós de la resurrecció del Senyor amb l'enviament de l'Esperit Sant, que és el gran do que regala a l'Església i a tota la humanitat. L'Esperit és per a molts cristians un gran desconegut. Ens costa comprendre la seua missió, perquè, si la comparem amb la de Jesús, ens sembla poc concreta. En canvi, és tan important perquè sense la seua acció, l'obra de la salvació no continuaria endavant.

En primer lloc, l'Esperit ve per culminar l'obra de Crist, portant a compliment i plenitud la fundació de l'Església. Crist havia cridat als deixebles que el van seguir. A eixa comunitat és enviat l'Esperit Sant el dia de Pentecosta per a convertir-se en el principi i fonament de la seua unitat interior en l'amor i la caritat. És eixa unitat interior la que fa que aquell grup de deixebles esdevingui Poble de Déu i Cos del Crist. L'Esperit no ve a una Església ja constituïda, sinó que és enviat per a constituir-la. Ell és, en paraules d'un gran teòleg del segle XX, el cofundador de l'Església, que és quelcom més que una associació o una institució humana: l'Esperit fa d'ella signe i presència del Regne de Déu en el nostre món. Per això la celebració d'aquesta solemnitat hauria de ser per a tots nosaltres una ocasió per donar gràcies al Senyor per haver-nos cridat a formar part de la seua Església. És una gràcia i, per això, un honor.

Per l'acció de l'Esperit Sant l'Església és també enviada a la missió. Es tracta d'una missió universal: vol abastar a tots els pobles i cultures, però sense anul·lar-les ni suprimir-les, sinó purificant-les i integrant tot allò de bo que hi ha en elles. Per l'acció de l'Esperit l'Església és capaç d'obrir-se sense por a tota la humanitat i rep d'Ell la força per transformar aquest món en Regne de

Déu. Eixa és la potència misteriosa de la seua acció.

Per l'acció de l'Esperit l'Església és constantment renovada en santedat. El Concili Vaticà II ens ensenya que la santedat de l'Església és veritadera, encara que imperfecta, perquè les imperfeccions i els pecats estan presents en els seus membres. Ningú dels qui formem part d'ella podem presumir de ser cristians perfectes. Tots tenim consciència de què podríem ser millors. I, malgrat tot, no han faltat mai testimonis de santedat que, amb la seua vida, l'han renovada i han fet que continuï sent un signe segur i clar del Regne de Déu en el món.

Com ens ha recordat el Papa Francesc en l'exhortació *Gaudete et exultate*, «l'Esperit Sant vessa santedat a tot arreu, en el sant poble fidel de Déu» (núm. 6), una santedat que no sempre es manifesta en obres grans als ulls del món, però que és la que dona vida a l'Església i la fa creïble al món. Sense els sants, que són els millors fruits de l'acció de l'Esperit, l'Església hauria deixat d'existir.

Que la solemnitat de la Pentecosta ens porte a donar gràcies al Senyor perquè ens ha cridat a formar part de la seua Església, a comprometre'ns més en la nostra missió i a créixer en el desig de viure una santedat cada dia més autèntica.

Amb la meua benedicció,

† **Enrique Benavent Vidal**
Bisbe de Tortosa

APUNTS PER A L'ANÀLISI

Sóc la seva mare

Ha sobrepassat els vuitanta anys. Una caiguda maldestra li ha reduït la mobilitat. Ha passat una llarga temporada internada. Ara és una altra vegada a casa amb l'atenció personal necessària i les visites sovintejades de fills i néts. Quan arriba el diumenge, sintonitza el televisor per oir missa. Agraïx poder-ho fer i pondera positivament aquest servei televisiu. Enyora, però, la comunitat habitual, alhora que és ben conscient de la seva limitació i l'accepta. Tot i això confia en una recuperació, que de moment es retarda, que li permeti tornar a participar, una altra vegada, en la missa dominical comunitària. Agraïx, també, que li portin la comunió a casa. Prepara una taula amb una imatge de la Mare de Déu i una llàntia i participa amb devoció en la preparació immedia-

ta, resant el pàrenostre i les invocacions corresponents. Després de combregar i d'una estona de silenci per donar gràcies, resa sempre, en veu alta i de memòria —l'ha resat tantes vegades!— aquesta pregària: «Jesús, mireu els meus fills. El vostre amor creador me'ls donà. El meu cor de mare us els lliura. Que sàpiga jo respectar els plans que Vós teniu damunt d'ells. Mireu-los amb predilecció. Que us siguin fidels fins a la mort. Que ells sàpiguen estimar-vos a Vós i, per Vós, a tothom. Que passin pel món fent el bé i que un dia els vegi amb Vós al cel. Preneu els meus sofriments i la meua vida per ells. Sóc la seva mare.»

I repeteix confiadament aquesta pregària una i altra vegada des de fa anys, des que els fills i els néts eren petits. Ells ho saben i ben segur que,

des d'una diversitat de situacions personals i nivells de fe, agraïxen aquesta pregària de la mare i àvia. «Faig memòria de la teva fe sincera, que ja va habitar en la teva àvia Lois i en la teva mare Eunice. Tu la tens igual, n'estic segur» (2Tm 1,5). Jesús, sens dubte, l'acull amb benvolença, com un senyal de fe en Déu i d'amor vers aquells pels qui prega.

La pregària mai és endebades quan neix de la fe, del convenciment que Déu ens escolta i vetlla per tots, que ningú ni res li és indiferent. La pregària sempre vivifica a qui prega i a les persones per les quals prega. Preguar els uns pels altres ens fa créixer en l'amor i afegeix bondat a les nostres vides.

Enric Puig Jofra, SJ

PALABRAS DE VIDA

Pentecostés

Al acabar las fiestas de Pascua celebramos la solemnidad de Pentecostés. Estamos ante la culminación del tiempo dichoso de la resurrección del Señor con el envío del Espíritu Santo, que es el gran don que regala a la Iglesia y a toda la humanidad. El Espíritu es para muchos cristianos un gran desconocido. Nos cuesta comprender su misión, porque, si la comparamos con la de Jesús, nos parece poco concreta. En cambio, es tan importante porque sin su acción, la obra de la salvación no continuaría adelante.

En primer lugar, el Espíritu viene para culminar la obra de Cristo, llevando a cumplimiento y plenitud la fundación de la Iglesia. Cristo había llamado a los discípulos que lo siguieron. A esa comunidad es enviado el Espíritu Santo el día de Pentecostés para convertirse en el principio y fundamento de su unidad interior en el amor y la caridad. Es esa unidad interior la que hace que aquel grupo de discípulos se convierta en Pueblo de Dios y Cuerpo del Cristo. El Espíritu no viene a una Iglesia ya constituida, sino que es enviado para constituir la. Él es, en palabras de un gran teólogo del siglo XX, el cofundador de la Iglesia, que es algo más que una asociación o una institución humana: el Espíritu hace de ella signo y presencia del Reino de Dios en nuestro mundo. Por eso la celebración de esta solemnidad debería ser para todos nosotros una ocasión para dar gracias al Señor por habernos llamado a formar parte de su Iglesia. Es una gracia y, por eso, un honor.

Por la acción del Espíritu Santo la Iglesia es también enviada a la misión. Se trata de una misión universal: quiere llegar a todos los pueblos y culturas, pero sin anularlas ni suprimirlas, sino purificándolas e integrando todo lo bueno que hay en ellas. Por la acción del Espíritu la Iglesia es capaz de abrirse sin miedo a toda la humanidad y recibe de Él la fuerza para transformar este mundo en Reino de Dios. Esa es la potencia misteriosa de su acción.

Por la acción del Espíritu la Iglesia es constantemente renovada en santidad. El Concilio Vaticano II nos enseña que la santidad de la Iglesia es verdadera, aunque imperfecta, porque las imperfecciones y los pecados están presentes en sus miembros. Nadie de quienes formamos parte de ella podemos presumir de ser cristianos perfectos. Todos tenemos conciencia de que podríamos ser mejores. Y, a pesar de todo, no han faltado nunca testimonios de santidad que, con su vida, la han renovado y han hecho que continúe siendo un signo seguro y claro del Reino de Dios en el mundo. Como nos ha recordado el Papa Francisco en su exhortación *Gaudete et exultate*, «El Espíritu Santo derrama santidad por todas partes, en el santo pueblo fiel de Dios» (n.º 6), una santidad que no siempre se manifiesta en obras grandes a los ojos del mundo, pero que es la que da vida a la Iglesia y la hace creíble en el mundo. Sin los santos, que son los mejores frutos de la acción del Espíritu, la Iglesia habría dejado de existir.

Que la solemnidad de Pentecostés nos lleve a dar gracias al Señor porque nos ha llamado a formar parte de su Iglesia, a comprometernos más en nuestra misión y a crecer en el deseo de vivir una santidad cada día más auténtica.

Con mi bendición,

† **Enrique Benavent Vidal**
Obispo de Tortosa

Celebració del Diumenge de Rams a la Catedral de Tortosa

El dia 25 de març se celebrà a la Catedral amb tota solemnitat, la Missa del Diumenge de Rams. Van concelebrar amb el Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, cinc preveres. En primer lloc van desplaçar-se a l'absis de la Catedral per commemorar l'entrada del Senyor a Jerusalem. El Sr. Bisbe beneí les palmes. En processó, amb la participació de molts xiquets i xiquetes, s'entrà a la Catedral i s'inicià l'Eucaristia.

El Sr. Bisbe, en l'homilia, va destacar dues vessants de la diada: La primera d'alegria per l'entrada de Jesús a Jerusalem i la segona la Passió del Senyor. Acabà remarcant que nosaltres volem acom-

panyar Jesús en la seua Passió, i demanant a Jesús que ens ajude a estar molt a prop seu.

En finalitzar la celebració, el Sr. Bisbe impartí la benedicció final i abans d'acomiar-nos ens

desitjà que l'alegria d'aquesta celebració plena de joia en què iniciem la Setmana Santa, puguem anar-nos-en en pau.

Maria Joana Querol

Concert de música sacra a l'església de Sant Blai de Tortosa

Dintre els actes organitzats per l'Agrupació de Confraries de Setmana Santa de Tortosa, el dia 26 de març se celebrà a l'església de Sant Blai un concert de música sacra a càrrec de l'Orquestra Simfònica de les Terres de l'Ebre, sota la direcció de Jordi Bonilla. Els instruments musicals que formen l'orquestra són: sis violins, una viola,

un violoncel i el contrabaix. Cal destacar l'actuació de la soprano Cecília Aymí.

Un dels components de l'Orquestra de Cambra, David Matheu, s'ha dedicat a recuperar, supervisar i transcriure els originals de quatre composicions inèdites de qui fou Mestre de Capella de la Catedral de Tortosa, Valero Moreno Polo, des de l'any 1743 fins

a la seua mort l'any 1780. Estan preservades a l'Arxiu Capítular de la Catedral de Tortosa i representen, si més no, una part molt petita del llegat de noranta obres que ha perviscut del mestre Moreno. Les quatre obres interpretades foren: *Hodie nobis pax vera*, *Salve Regina*, *Motet a la Verge i Beata Dei Genitrix*.

Felip Pedrell, compositor, mestre i musicòleg tortosí (1841-1922), va fer un gran treball sobre la tasca de Valero Moreno; el trobem en el seu llibre *Antología de organistas clásicos españoles*.

Un bon nombre d'assistents, que gairebé ocupàvem els bancs de l'església, vam gaudir de la interpretació d'unes obres musicals molt adients per a Setmana Santa.

Maria Joana Querol

TWITTER DEL PAPA FRANCESC

@Pontifex: «Si us plau, combatem plegats el crim de l'esclavitud que continua causant patiments innombrables» (25 de març).

@Pontifex: «Jesús transforma el nostre pecat en perdó, la nostra por en confiança: a la Creu va néixer i reneix sempre la nostra esperança» (27 de març).

@Pontifex: «La nostra fe neix el matí de Pasqua: Jesús és viu! Aquesta experiència és el nucli del missatge cristià» (1 d'abril).

@Pontifex: «L'única arma invencible és la caritat, perquè té el poder de desarmar les forces del mal» (4 d'abril).

Celebració de la Missa Crismal a la Catedral

El dia 27 de març, Dimarts Sant, gairebé tot el presbiteri diocesà i tres diaques permanents, presidits pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent, s'aplegaren a la Catedral per celebrar la Missa Crismal. També van participar de la celebració els tres seminaristes de la nostra diòcesi, algunes religioses i un bon nombre de laics.

El Sr. Bisbe, en l'homília, va saludar de manera especial a Mn. Antonio Jurado, qui celebra els 50 anys de la seua ordenació sacerdotal i a Mn. Víctor Cardona i Mn. Blas Ruiz, pels 25 anys de l'ordenació. Després recordà que aquesta celebració visibilitza el ministeri sacerdotal. El presbiteri diocesà, presidit pel seu bisbe, es prepara per a la celebració del misteri pasqual. Avui beneïm els olis i consagram el sant Crisma. Estem units com a Església, membres del cos de Crist i del poble de Déu. Com diu el Concili Vaticà II, és un sacrament en el qual tots participem de la mateixa

Eucaristia i del mateix Evangeli. Els qui hem estat cridats al ministeri sacerdotal, els diaques, els consagrats, els que viviu en estat laical com a presència de Déu enmig del món, som en la nostra diòcesi una autèntica família. Cal apartar la temptació de pensar que el que fem no serveix per a res, o també de pensar que només està bé la meua forma d'actuar.

Hem de treballar units en la comunió, digué. Val més que estem units encara que pensem que fem poc, que les iniciatives de fer molt estan dividits.

El Sr. Bisbe també va tenir un record per Mn. Gabriel Zapater i Mn. Joaquín Ferrer que en el darrer any han passat a la casa del Pare.

Tot seguit va ser la renovació de les promeses sacerdotals. A continuació, el Sr. Vicari general ens comunicà que la col·lecta aniria destinada a ajudar l'Església necessitada. La quantitat recaptada fou de 3.480 euros.

Abans de la doxologia de la pregària eucarística, el Sr. Bisbe beneí l'oli dels malalts. Després de la Comunió tingué lloc la benedicció de l'oli dels catecúmens i la consagració del sant Crisma. El Sr. Bisbe va tenir un record

pels membres del presbiteri diocesà que estan malalts i no han pogut assistir a la celebració. Que el Senyor els beneeixi i els ajude.

Maria Joana Querol

Via Crucis al Calvari de Tortosa

El Divendres Sant, un bon nombre de fidels de les diferents parròquies de la ciutat, ens vam aplegar al Calvari per celebrar el Via Crucis, presidit pel Sr. Bisbe, Mons. Enrique Benavent. L'associació de veïns de Santa Clara, té molta cura de que aquest espai del casc antic de Tortosa es mantingue ben conservat.

De la preparació del Via Crucis s'encarrega la parròquia de Sant Blai, però la celebració és gairebé a nivell de totes les parròquies de la ciutat.

Com tots els anys, en acabar les estacions del Via Crucis, el Sr. Bisbe ens dirigí unes paraules: Tots els Divendres Sants, a l'hora que Jesús va ser conduït al Calvari per clavar-lo a la Creu, aquí Tortosa tenim el goig de reunir-nos en aquest raconet del

Calvari, tan ben cuidat que sembla un jardí. Com cada Divendres Sant, hem volgut acompanyar Jesús en el seu Camí de la Creu.

En primer lloc, la Passió és un moment d'odi, però no deixen d'haver gestos en què apareixen persones que ajuden el Senyor. En el nostre món

veiem coses dolentes: fam, injustícies, guerres, enveges... però també existeixen persones que saben fer el bé i es compadeixen i saben dir una paraula d'ànim al qui sofreix. En el fons del cor de l'home poden haver gestos d'amor, fins i tot en un món carregat d'odi. Si volem ser bons cristians hem d'imitar les dones que acompanyen Jesús, Josep d'Arimatea que li dona un sepulcre digne... Contemplant Jesús portant la Creu, veurem les persones que també porten les seues creus.

Per acabar, varem pregar pel papa Francesc amb l'oració que el Senyor ens va ensenyar: el Pare nostre. Després de l'oració final, el nostre bisbe Enrique, ens donà la benedicció.

Maria Joana Querol

AGENDA

- ▶ **Dilluns 21**, l'Aldea, Festa de la Mare de Déu de l'Aldea, a les 12 h, Missa.
- ▶ **Dimecres 23**, Tortosa, Patronat, a les 17.30 h, xerrada de formació de Vida Creixent.
- ▶ **Divendres 25**, Jesús, a les 20.30 h, confirmacions.
- ▶ **Dissabte 26**, Riba-Roja d'Ebre, a les 10.30 h, 50è aniversari del trasllat de l'ermita de Santa Magdalena de Berrús. / Carmelites de Jesús, a les 16 h, Jornada Pro-Orantibus.
- ▶ **Diumenge 27**, Catedral, a les 18 h, confirmació d'adults.

LECTURES DE LA MISSA DIÀRIA I SANTORAL

21. ■ Dilluns (lit. hores: 3a setm.) [Jm 3,13-18 / Sl 18 / Mc 9,14-29]. Sant Cristòfor Magallanes, prev. i companys, mrs.; sant Secundí, mr. a Còrdova; sant Torquat i els seus companys, mrs.; santa Virgínia, viuda.

22. ■ Dimarts [Jm 4,1-10 / Sl 54 / Mc 9,30-37]. Santa Rita de Càssia, rel. agustina; santa Joaquina de Vedruna (1783-1854), rel. viuda, de Barcelona, fund. Carmelites de la Caritat a Vic (CHCC, 1826); santa Quitèria, vg. i mr., advocada contra la ràbia; santa Júlia, vg. i mr. africana (s. IV); sant Ató, bisbe.

23. ■ Dimecres [Jm 4,13-17 / Sl 48 / Mc 9,38-40]. Sant Desideri, bisbe; sant Joan Baptista de Rossi, prev. fund.

24. □ Dijous [Is 52,13-53,12 (o bé: He 10,12-23) / Sl 39 / Lc 22,14-20]. Jesucrist, Gran Sacerdot per sempre; Maria Auxiliadora; sant Vicenç de Lerins, prev. escriptor eclesiàstic; sant Genadi, bisbe; santes Susanna i Afra, mrs.; beat Joan Prado, prev. i mr.

25. ■ Divendres [Jm 5,9-12 / Sl 102 / Mc 10,1-12]. Sant Beda el Venerable (673-735), prev. i doctor de l'Església; sant Gregori VII, papa (1073-1085), abans monjo Hildebrand; santa Maria-Magdalena de Pazzi (Florència, 1566-1607), vg. carmelitana; sant Urbà I, papa (222-230) i mr.; santa Magdalena-Sofia Bara, fund. rel. del Sagrat Cor, a París (SCJM, 1800); santa Vicenta Maria

López Vicuña, vg., fund. rel. Maria Immaculada.

26. □ Dissabte [Jm 5,13-20 / Sl 140 / Mc 10,13-16]. □ *Sant Feliu de Llobregat*: Dedicació de la Catedral. Sant Felip Neri (Florència, 1515 - Roma, 1595), prev. fund. Congregació de l'Oratori (CO, 1551); sant Zacaries, bisbe; sant Eleuteri, papa (grec, 175-189) i mr.

27. □ Diumenge vinent, la Santíssima Trinitat (lit. hores: 4a setm.) [Dt 4, 32-34.39-40 / Sl 32 / Rm 8,14-17 / Mt 28,16-20]. Sant Agustí de Canterbury (s. VI-VII), bisbe, abans monjo a Roma; sant Juli, mr.; sant Berenguer, monjo; beat Josep Tous (Igualada, 1811 - Barcelona, 1871), prev. i fundador.

Diumenge de Pentecosta (B)

COMENTARI

L'Esperit us guiarà cap a la veritat sencera

La Festa de Pentecosta comença com Festa dels primers fruits (Nm 28,26) amb la sega de la primera garba de blat (Lv 23,15) quan oferien a Déu els fruits de la collita. Al temps de Jesús, agraeixen sobretot el gran fruit rebut del Senyor: la Lleï.

La Bíblia anirà revelant l'Esperit en tres grans etapes: a) *l'esperit del Senyor* és força que Déu dona només a algú com Moisès, que sospira: *Tan de bo el Senyor donés a tots el seu esperit* (Nm 11,29); b) Déu promet pels temps definitius *abocar el seu esperit sobre tothom* (Jl 3,1s); c) complint la Promesa, els membres de l'Església quedaren tots plens de l'Esperit Sant.

La 4a part de Gàlates (5,1-6,10) presenta què és «viure segons l'Esperit» seguint la teologia paulina bàsica: 1) Crist és l'únic que salva; 2) La fe és gràcia que ens connecta a Crist; 3) L'estil de vida amb amor certifica la qualitat de la bona connexió.

Heu estat cridats a la llibertat (5, 13), però *per amor feu-vos servents els uns dels altres*.

Cadascú és responsable de deixar-se moure per la carn o per l'Esperit amb antítesi diferenciadora.

No satisfeu els capricis de la carn: dels quals l'Apòstol presenta un elenc sense pretensions de ser complet.

Deixeu-vos guiar per l'Esperit. Cal no passar per alt l'evidència del singular al text original. *El fruit de l'Esperit és l'amor*: la resta en són manifestacions.

Al gran discurs de comiat dels cp. 15-17, la secció anterior acabava dient: *La glòria del meu Pare és que doneu molt de fruit essent deixebles meus* (15,8).

Ara presenta l'acció de l'Esperit en la Comunitat. Hi haurà doble testimoni complementari: el de *l'Esperit de la veritat* i també el dels *deixebles*.

Encara tinc moltes coses per dir-vos: cal seguir a l'escolta de Jesús que seguirà parlant. Però ara, abans de Pentecosta, *seria càrrega massa pesada*.

El Defensor—l'Esperit de la veritat—us guiarà cap al coneixement de la veritat sencera. Quina?

La del qui és el *Camí, la Veritat i la Vida* (Jn 14,6).

L'Esperit *no parlarà pel seu compte* amb evangeli diferent sinó *fent-vos recordar i entendre allò que Jesús us ha dit* (Jn 14,26).

Mn. José Luis Arín

► Lectura dels Fets dels Apòstols (Ac 2,1-11)

Durant la celebració de la diada de la Pentecosta, es trobaven tots junts en un mateix lloc quan, de sobte, se sentí venir del cel un so com si es girés una ventada violenta, i omplí tota la casa on es trobaven asseguts. Llavors se'ls aparegueren com unes llengües de foc, que es distribuïren i es posaren sobre cadascun d'ells. Tots quedaren plens de l'Esperit Sant i començaren a expressar-se en diversos llenguatges, tal com l'Esperit els concedia de parlar. Residien a Jerusalem jueus piadosos provinents de totes les nacionalitats que hi ha sota el cel. Quan se sentí aquell so, la gent hi anà i quedaren desconcertats, perquè cadascú els sentia parlar en la seva pròpia llengua. Estranyats i fora de si deien: «No són galileus, tots aquests que parlen? Doncs, com és que cadascun de nosaltres els sentim en la nostra llengua materna? Entre nosaltres hi ha parts, medes i elamites, hi ha residents a Mesopotàmia, al país dels jueus i a Capadòcia, al Pont i a l'Àsia, a Frígia i a Pamfília, a Egipte i a les regions de Líbia, tocant a Cirena, hi ha forasters de Roma, hi ha jueus i prosèlits, hi ha cretencs i àrabs, però tots nosaltres els sentim proclamar les grandeses de Déu en les nostres pròpies llengües.»

► Salm responsorial (103)

R. *Quan envieu el vostre alè, Senyor, renoveu la vida sobre la terra.*

Beneeix el Senyor, ànima meva. / Senyor, Déu meu, que en sou de gran. / Que en són de variades, Senyor, les vostres obres, / la terra és plena de les vostres criatures. R.

Si els retireu l'alè, / expiren i tornen a la pols d'on van sortir. / Quan envieu el vostre alè, reneix la creació, / i renoveu la vida sobre la terra. R.

Glòria al Senyor per sempre. / Que s'alegri el Senyor contemplant el que ha fet, / que li sigui agradable aquest poema, / són per al Senyor aquests cants de goig. R.

► Lectura de la primera carta de sant Pau als cristians de Corint (1Co 12,3b-7.12-13)

Germans, ningú no pot confessar que Jesús és el Senyor si no és per un do de l'Esperit Sant. Els dons que rebem són diversos, però l'Esperit que els distribueix és un de sol. Són diversos els serveis però és un de sol el Senyor a qui servim. Són diversos els miracles, però tots són obra d'un sol Déu que els fa valent-se de cadascun de nosaltres. Les manifestacions de l'Esperit distribuïdes a cadascú són en bé de tots. Perquè el Crist és com el cos humà: és un, encara que tingui molts membres, ja que tots els membres, ni que siguin molts, formen un sol cos. Tots nosaltres, jueus o grecs, esclaus o lliures, hem estat batejats en un sol Esperit per formar un sol cos, i a tots ens ha estat donat com a beguda el mateix Esperit.

► Lectura de l'evangeli segons sant Joan (Jn 20,19-23)

El vespre d'aquell mateix diumenge, els deixebles eren a casa amb les portes tancades per por dels jueus, Jesús entrà, es posà al mig i els digué: «Pau a vosaltres.» Després els ensenyà les mans i el costat. Els deixebles s'alegraren de veure el Senyor. Ell els tornà a dir: «Pau a vosaltres. Com el Pare m'ha enviat a mi, també jo us envio a vosaltres.»

Llavors alenà damunt d'ells i els digué: «Rebeu l'Esperit Sant. A tots aquells a qui perdonareu els pecats, els quedaran perdonats, però mentre no els perdoneu, quedaran sense perdó.»

► Lectura de los hechos de los Apóstoles (Hch 2,1-11)

Al cumplirse el día de Pentecostés, estaban todos juntos en el mismo lugar. De repente, se produjo desde el cielo un estruendo, como de viento que soplaban fuertemente, y llenó toda la casa donde se encontraban sentados. Vieron aparecer unas lenguas, como llamaradas, que se dividían, posándose encima de cada uno de ellos. Se llenaron todos de Espíritu Santo y empezaron a hablar en otras lenguas, según el Espíritu les concedía manifestarse. Residían entonces en Jerusalén judíos devotos venidos de todos los pueblos que hay bajo el cielo. Al oírse este ruido, acudió la multitud y quedaron desconcertados, porque cada uno los oía hablar en su propia lengua. Estaban todos estupefactos y admirados, diciendo: «¿No son galileos todos esos que están hablando? Entonces, ¿cómo es que cada uno de nosotros los oímos hablar en nuestra lengua nativa? Entre nosotros hay partes, medos, elamitas y habitantes de Mesopotamia, de Judea y Capadocia, del Ponto y Asia, de Frigia y Panfilia, de Egipto y de la zona de Libia que limita con Cirene; hay ciudadanos romanos forasteros, tanto judíos como prosélitos; también hay cretenses y árabes; y cada uno los oímos hablar de las grandezas de Dios en nuestra propia lengua».

► Salmo responsorial (103)

R. *Envía tu Espíritu, Señor, y repuebla la faz de la tierra.* Bendice, alma mía, al Señor: / ¡Dios mío, qué grande eres! / Cuántas son tus obras, Señor; / la tierra está llena de tus criaturas. R.

Les retiras el aliento, y expiran / y vuelven a ser polvo; / envías tu espíritu, y los creas, / y repueblas la faz de la tierra. R.

Gloria a Dios para siempre, / goce el Señor con sus obras; / que le sea agradable mi poema, / y yo me alegraré con el Señor. R.

► Lectura de la primera carta del apóstol san Pablo a los Corintios (1Cor 12,3b-7.12-13)

Hermanos: Nadie puede decir: «Jesús es Señor», sino por el Espíritu Santo. Y hay diversidad de carismas, pero un mismo Espíritu; hay diversidad de ministerios, pero un mismo Señor; y hay diversidad de actuaciones, pero un mismo Dios que obra todo en todos. Pero a cada cual se le otorga la manifestación del Espíritu para el bien común. Pues, lo mismo que el cuerpo es uno y tiene muchos miembros, y todos los miembros del cuerpo, a pesar de ser muchos, son un solo cuerpo, así es también Cristo. Pues todos nosotros, judíos y griegos, esclavos y libres, hemos sido bautizados en un mismo Espíritu, para formar un solo cuerpo. Y todos hemos bebido de un solo Espíritu.

► Lectura del santo Evangelio según san Juan (Jn 20,19-23)

Al anochecer de aquel día, el primero de la semana, estaban los discípulos en una casa, con las puertas cerradas por miedo a los judíos. Y en esto entró Jesús, se puso en medio y les dijo: «Paz a vosotros». Y, diciendo esto, les enseñó las manos y el costado. Y los discípulos se llenaron de alegría al ver al Señor. Jesús repitió: «Paz a vosotros. Como el Padre me ha enviado, así también os envío yo». Y, dicho esto, sopló sobre ellos y les dijo: «Recibid el Espíritu Santo; a quienes les perdonéis los pecados, les quedan perdonados; a quienes se los retengáis, les quedan retenidos».